

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 25 stycznia 2019 r.

DIH-2.709.1.2019.BS

DECYZJA DIH-2 NR 9/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 9a, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930) po rozpatrzeniu odwołania z 18 grudnia 2018 r., przedsiębiorcy TRANS – PETRO – COLOR SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Piasecznie, od decyzji PO.228.MP.8.2018.AS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 grudnia 2018 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niezamieszczenie na zakładowej stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyła zaskarżoną decyzję i orzeka co do istoty sprawy, w ten sposób, że nakłada na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niezamieszczenie na zakładowej stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych gromadzonych na tej stacji paliw w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 17 października 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 838/2018, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą kontroli jakości paliw ciekłych, dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa oraz kontroli zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na zakładowej stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy

TRANS – PETRO – COLOR SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Piasecznie (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej zakładowej stacji - w miejscu widocznym i ogólnodostępnym - informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 17 października 2018 r. nr PU.8361.463.2018 oraz dokumentacji fotograficznej dołączonej do protokołu kontroli.

Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1063, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych na tej zakładowej stacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z 5 listopada 2018 r. (nr PU.8361.463.2018) – poinformował Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia Przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w wprowadzanych do obrotu paliwach. W piśmie tym, poinformowano Stronę o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z 20 listopada 2018 r. Przedsiębiorca oświadczył, iż przeprowadzona kontrola dotyczyła jakości paliw w garażowanej stacji paliw znajdującej się na wewnętrznym terenie przedsiębiorcy, która nie wykazała żadnych uchybień w zakresie jakości paliwa. Przedsiębiorca poinformował, że paliwo na jego stacji nie jest wprowadzane do obrotu, gdyż jest wykorzystywane jedynie na potrzeby samochodów przedsiębiorcy i nie jest sprzedawane ani udostępniane innemu przedsiębiorcy lub osobie fizycznej. Paliwo to, jest gromadzone i używane tylko na potrzeby przedsiębiorcy.

4 grudnia 2018 r., Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję PO.228.MP.8.2018.AS nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj., za niezamieszczenie na zakładowej stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 18 grudnia 2018 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzonej kary.

Na podstawie art. 127 § 1 Kpa Strona zaskarżyła decyzję w całości zarzucając jej:

1. Naruszenie prawa procesowego przez błędne ustalenie stanu faktycznego w sprawie i oparcie rozstrzygnięcia na błędnych podstawach faktycznych polegających na przyjęciu, że kontrolowany wprowadził do obrotu paliwo, podczas gdy paliwo zgromadzone na stacji zakładowej nie podlegało sprzedaży, służyło tylko i wyłącznie na potrzeby odwołującego;
2. Naruszenie prawa materialnego art. 9a ust. 1 i 2 w zw. z art. 9a ust. 3 oraz art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez uznanie, że stację gromadzącą paliwo obowiązywały zasady jak stację, która wprowadziła paliwo do obrotu.

W oparciu o powyższe zarzuty Strona wniosło o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania.

Przy piśmie z 28 grudnia 2018 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.463.2018.

Pismem z 7 stycznia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy. Z kolei treść art. 9a ust. 3 omawianej ustawy, nie pozostawia wątpliwości, iż przytoczone wyżej przepisy mają odpowiednio zastosowanie także do stacji zakładowych.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych

czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Powyższe dotyczy również stacji zakładowych. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie informacji takich w ogóle nie zamieszczono.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 17 października 2018 r. (sygn. PU.8361.463.2018). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Inspektorzy w toku kontroli, nie stwierdzili zamieszczenia omawianej informacji w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu.

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy oraz protokołem pobrania próbek paliw, został podpisany przez kontrolowanego (vice Prezesa spółki). Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych na tej zakładowej stacji.

Odnosząc się do treści uzasadnienia decyzji PO.228.MP.8.2018.AS z 4 grudnia 2018 r. należy podkreślić, iż na kontrolowanej zakładowej stacji nie prowadzono sprzedaży oleju napędowego, za czym przemawia brak koncesji na sprzedaż paliw ciekłych oraz jak sama Strona pisze brak nawet kasy fiskalnej. Nie można więc zgodzić się ze stwierdzeniem w uzasadnieniu decyzji, iż w dniu kontroli na zakładowej stacji prowadzona była sprzedaż oleju napędowego. Nie ulega jednak wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji zakładowej gromadzone były paliwa ciekłe wykorzystywane na własne potrzeby Przedsiębiorcy a więc zgodnie z art. 9a ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązek zamieszczenia informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych gromadzonych na stacji zakładowej istniał.

Mając na względzie odwołanie Przedsiębiorcy, należy zauważyć, iż kontrolę przeprowadzono w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ustawa ta, w art. 2 definiuje dwa rodzaje stacji, a mianowicie stację paliwową (ust. 1 pkt 18) i stację zakładową (ust. 1 pkt 19). I tak, stacją paliwową jest zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn

nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających. Z kolei stacją zakładową jest zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrywania w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, rekreacyjnych jednostek pływających, a także wybranych flot, przez niego używanych. Stosując pewne uproszczenie, stacja paliwowa służy do obsługi wielu zewnętrznych odbiorców paliwa, zaś w przypadku zakładowej odbiorca jest jeden, czyli przedsiębiorca, do którego stacja należy. Nie ulega zatem wątpliwości, iż kontrolowana stacja (...), jest zakładową stacją paliw. Jak już podniesiono powyżej, art. 9 a ust. 3 omawianej ustawy, nie pozostawia wątpliwości, iż będący przedmiotem sporu obowiązek, dotyczy także stacji zakładowych. Przypomnienia wymaga również fakt, że Strona w toku kontroli nie kwestionowała zakładowego statusu stacji (...), wskazanego w protokole kontroli.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, stanowią przesłankę do uchylenia decyzji PO.228.MP.8.2018.AS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 grudnia 2018 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł.

Natomiast zgromadzony w katach sprawy materiał dowodowy a w szczególności protokół kontroli i dokumentacja fotograficzna, nie pozostawiają wątpliwość, iż Kontrolowany prowadził stację zakładową, na której nie została zamieszczona informacja dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych gromadzonych na tej stacji zakładowych. Dlatego też Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wymierza karę pieniężną w wysokości 5000 zł, za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za niezamieszczenie na zakładowej stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych gromadzonych na tej stacji. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/